

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319200707
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319200707.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Eva Behranová v právnej veci žalobkyne: V. L., narodená XX.X.XXXX, bytom P. R. XXXX, zastúpená splnomocnencom: Sidor a partneri, s. r. o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, o zaplatenie 4.027,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 28Csp/31/2019-181 zo dňa 13.2.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 4.027,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.583,42 eur od dňa 1.2.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 497 Obchodného zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN vo výške 31% v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa predloženými listinnými dôkazmi - výpočet RPMN prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na portály finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR (FINinfo) preukázala, že výška RPMN pri výške splátky 134,66 eur (bez doplnkových služieb) je vo výške 31,42%. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdeniami žalovaného, že takýto výpočet nie je správny, nakoľko internetové kalkulačky obsahujú len políčka bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky, takéto všeobecné konštatovanie nemôže zakladať nesprávnosť výpočtu RPMN prostredníctvom internetových kalkulačiek určených práve na overenie výšky RPMN spotrebiteľom. Uvedené má potom za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v sume, ktorú žalobkyňa zaplatila nad rámec istiny úveru. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol sa týka tých prípadov, keď v čase poskytnutia plnenia existoval ešte právny dôvod plnenia, avšak tento následne v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti odpadol. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 5.000 eur, pričom ku dňu 15.4.2019 vykonala úhrady spolu vo výške 9.027,39 eur. Zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu plnením žalobkyne na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rozsahu prevyšujúcom žalovaným poskytnuté peňažné plnenie vo výške 5.000 eur. Žalobkyňa si v konaní

uplatnila sumu 4.027,39 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom (5.000 eur) a sumou, ktorú žalobkyňa na úveru uhradila (9.027,39 eur). Žalobkyni tak vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.027,39 eur a preto súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel. Súd prvej inštancie neprihliadol na námietku premlčania vznesú žalovaným, nakoľko žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia ohľadom splatenia istiny úveru vo výške 5.000 eur splátkou splatnou dňa 17.1.2017 a ohľadom vedomosti žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia k tou istému dňu. Zo spisu, ani z predložených dôkazov, nie je možné zistiť, kedy žalobkyňa splatila istinu a od kedy spláca len úroky, nie je teda možné zistiť začiatok plynutia premlčacej doby. Súd prvej v čase rozhodovania nezistil premlčanie nároku.

4. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko mala v spore plný úspech.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že v konaní absentuje akékoľvek predloženie dôkazu týkajúceho sa prehľadu úhrad, ktoré mala žalobkyňa na danej úverovej zmluve uhradiť. Jediné, čo žalobkyňa predložila je potvrdenie od žalovaného, že ku dňu 18.1.2019 má riadne uhradené splátky, čo jednoznačne nespĺňa kritéria relevantného dôkazu. Strana sporu, ktorá tvrdí určitú negatívnu skutočnosť, nenesie ohľadne tejto skutočnosti dôkazné bremeno. Bolo by v rozpore so zásadou rovnosti zbraní, rovnosti strán sporu, nútiť druhú stranu, aby predkladala dôkazy na podporu tvrdení protistrany, teda dôkazy, ktorú sú výlučne v jej neprospech. Je elementárnou povinnosťou žalobkyne skutkovo vymedziť predmet žaloby prostredníctvom tvrdení a následne preukázať tvrdené skutočnosti v rámci dôkazného bremena. Pokiaľ žalobkyňa svoje skutkové tvrdenia nepodloží dôkazmi, neunesie dôkazné bremeno, čo má mať za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Žalovaný sa opakovane podporne bráni voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia námietkou premlčania v zmysle ustanovenia § 100 ods. 1 v spojitosti s ods. 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní majetkových práv žalobkyne. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby žalovaný uvádza, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvý krát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobkyni známe. Výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Súd prvej inštancie len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, absolútne však neuviedol výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospel. Pokiaľ výpočet realizoval prostredníctvom internetových kalkulačiek, je potrebným uviesť, že tieto obsahujú len políčka na základné údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby úverová zmluva obsahovala údaj o RPMN vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom neuvádza, akým konkrétnym spôsobom má byť údaj o RPMN vyjadrený. Žalovaný na výpočet RPMN využíva z dôvodu zložitosti program aprobovaný Národnou bankou Slovenska, preto nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie o nesprávnosti hodnoty RPMN, ktorú súd prvej inštancie počítal len na základe orientačných výpočtov poskytovaných internetovými portálmi. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania a rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadřila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že žalovaný popiera Listinu zo dňa 18.01.2019 označená ako Potvrdenie, kde nepochybniteľne potvrdzuje, že žalobkyňa ma zaplatené všetky predpisy mesačných splátok na zmluvu, ktorá je predmetom tohto konania. Súdu prvej inštancie predložená listina je teda nie len preukázateľne a nepochybne vystavená žalovaným a v obsahu ktorej žalovaný potvrdzuje riadne a včasné splatenie dlhu žalobkyne zo zmluvy. Žalovaný poukazom na dôkazné bremeno smeruje iba a len k tomu, že neakceptuje (z dôvodu neúspešnosti v spore) ním vydanú listinu o priebehu splácania dlhu žalobkyne tak, ako tomu bolo aj v spore, na ktorý vo svojom podaní poukazuje. Je to žalovaný, ktorý neuniesol bremeno tvrdenia a teda i dôkazu o tom, že by žalobkyňa sumu požadovaného bezdôvodného obohatenia neuhradila, naopak žalobkyňa splnila riadne všetky svoje zmluvné, zákonné a samozrejme i procesné povinnosti. Žalovaný opätovne vznáša bezobsažnú námietku premlčania v subjektívnej dobe bez akejkoľvek relevantnej argumentácie, bez preukázania skutočnosti, že by sa žalobkyňa o podstatných skutkových okolnostiach dozvedela skôr ako tvrdila v konaní pred súdom prvého stupňa. Žalovaný ani v odvolacom konaní nepreukázal, neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by popierali pravdivosť výpovede samotnej žalobkyne. Žalovaný v súvislosti s výpočtom RPMN kopíruje prílohu zákona o spotrebiteľských úveroch, prikladá metodické usmernenie pre výpočet RPMN NBS bez vecného súvisu s prejednávanou vecou a tvrdí, že pre výpočet RPMN

používa program aprobovaný NB SR. Pokiaľ žalovaný neuviedol v zmluve predpoklady, z ktorých pri výpočte RPMN vychádzal, je zrejme, že nedodržel zákonnú požiadavku. Žalovaný síce v zmluve uviedol výpočet RPMN, avšak bez súčasného uvedenia predpokladov, z ktorých pri výpočte RPMN vychádzal. Žalobkyňa za to, že žalovaný nijakým relevantným spôsobom nepreukázal správnosť vlastného výpočtu RPMN v zmluve. Žalobkyňa má za to, že súd prvej inštancie rozhodol správne, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, pritom žalovaný v odvolacom konaní neuvádza žiadne tvrdenia, s ktorými by sa súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia rozhodnutia nevysporiadal. Žalovaný neuviedol v rámci odvolania také dôvody, na základe ktorých by bolo potrebné zmeniť alebo zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f, h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Vady zakladajúce zmatečnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zavinil svojím procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmatečné rozhodnutie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkové otázky. Samotné rozhodnutie musí byť logickým a právnym vyústením priebehu konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia.

9. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

11. Porovnajúc odôvodnenie napadnutého rozsudku s vyššie uvedenými kritériami je zrejmé, že súd prvej inštancie sa nimi dôsledne neriadil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu nie sú zrejmé pre rozhodnutie súdu relevantné myšlienkové postupy a úvahy, ktoré viedli súd prvej inštancie k zvolenému spôsobu rozhodnutia. V odôvodnení rozsudku nie sú uvedené komplexne skutkové zistenia v spojitosti s čiastkovými zisteniami, ktoré by mali mať logickú nadväznosť, aby v súhrne umožnili vytvoriť záver o celkovom skutkovom stave. Hoci súd prvej inštancie na šestnástich stranách odôvodnenia rozsudku podrobne opisuje obsah vyjadrení strán (písomných či ústnych), no nevytvára ucelený záver o celkovom skutkovom dejí. Súd musí potrebné údaje, hodnotenia a závery o rozhodných skutočnostiach formulovať vlastnými slovami s prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci, a to najmä na obsah dokazovania, zložitost' zisťovania skutkového stavu, návrhy strán na doplnenie dokazovania, čo v odôvodnení preskúmaného rozsudku absentuje. Napadnutý rozsudok nenapĺňa požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje ani presvedčivé hodnotenie dôkazov, keďže v ňom nie je nepochybným spôsobom uvedené, ktoré z rozhodných skutkových okolností boli preukázané a ktoré nie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku síce opisuje obsah súdneho spisu, avšak absentuje v ňom opísanie úvahy súdu prvej inštancie o tom, ktorý z vykonaných dôkazov považoval za hodnoverný a ktorý nie a prečo, aké zistenia vyvodil z dôkazov, ktoré si odporujú alebo sa vylučujú. Takýmto postupom súdu prvej inštancie bolo znemožnené stranám, aby uskutočňovali procesné práva a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a nemožno tento nedostatok napraviť v odvolacom konaní.

12. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru dôvodiac, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená výška RPMN, pričom sa stotožnil s výpočtom RPMN prostredníctvom interaktívnej kalkulačky predloženým žalobkyňou a nestotožnil sa s výpočtom RPMN predloženým žalovaným, ktorý výpočet žalovaného považoval za všeobecný. Z uvedeného nie je absolútne zrejmé, na základe akých úvah a hodnotení dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru o nesprávnej výške RPMN uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keď len stotožnenie sa s výpočtom predloženým jednou zo strán (v preskúmanom prípade predloženým žalobkyňou) bez toho, aby súd prvej inštancie uviedol sám správny výpočet RPMN v nadväznosti na uvedenie aj východiskových údajov pre jeho výpočet, na ktorý sa odvoláva a na ktorom stavia svoje právne závery ani len v rozsudku neuviedol. Potom je aj nepreskúmateľné konštatovanie súdu prvej inštancie, že výška RPMN uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je správna. V nadväznosti na to súd prvej inštancie bez zrejmych dôvodov konštatuje, že sa jedná o prípad bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu, ktorý odpadol, pričom neposkytuje žiaden výklad tohto konštatovania, resp. nezdôvodňuje podradenie jeho skutkových zistení pod hypotézu konkrétnej právnej normy, keď ani len neuvádza, aký dôvod na plnenie existoval v čase poskytnutia plnenia a na základe akej (??? konkrétnej) skutočnosti odpadol a v nadväznosti kedy (??? konkrétne) dôvod na plnenie odpadol, keď už súd prvej inštancie konšatoval túto skutkovú podstatu vzniku bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ide spravidla o skutkovú podstatu vzniku bezdôvodného obohatenia plnenia bez právneho dôvodu. Každopádne súd prvej inštancie ním zvolenú skutkovú podstatu vzniku bezdôvodného obohatenia ničím nezdôvodnil. Podľa názoru odvolacieho súdu tak nie je záver súdu prvej inštancie o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia dostatočne odôvodnený.

13. Úplne neprijateľným je spôsob, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania žalovaným. Súd prvej inštancie konšatoval, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia o zaplatení istiny 5.000 eur dňa 17.1.2017 a z obsahu spisu nie je možné zistiť začiatok plynutia premlčacej doby. Pri vznesenej námietke premlčania musí vždy súd z dôvodu hospodárnosti prednostne vyriešiť, či námietka premlčania je dôvodná alebo nie a svoj právny názor musí riadne, presvedčivo a logicky vyargumentovať. Nepostačuje, že súd bez vyriešenia a zdôvodnenia tejto otázky riadne koná vo veci samej a rozhodne o nej, majú za to, že námietka premlčania nie je dôvodná. Aj keby uplatnený nárok nebol podľa názoru súdu premlčaný, súd nemôže túto skutočnosť bez náležitého odôvodnenia v rozsudku obísť len s konštatovaním, že nie je možné zistiť začiatok plynutia premlčacej doby. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie ustanovenie § 295 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého v danom spore, ktorý je sporom s ochranou slabšej strany, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz. V prejednávanej veci možno teda uzavrieť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahovalo náležité posúdenie vznesenej námietky premlčania a

tento nedostatok odôvodnenia možno bezpochyby považovať za už zmienenú celkom ojedinelú situáciu (extrém) pri odôvodňovaní rozhodnutia. I pre tento nedostatok je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľným.

14. Ďalšie závažné pochybenie súdu prvej inštancie nastalo, keď v napadnutom rozsudku neuviedol ani právnu normu, na základe ktorej posudzoval námietku premlčania vznesenú žalovaným, teda vo vzťahu k premlčaniu absentuje akékoľvek právne posúdenie veci.

15. Súd prvej inštancie sa tiež nedostatočne zaoberal rozsiahlymi argumentmi žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a rozsiahlymi argumentmi žalovaného popierajúcimi bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, v ich písomných podaniach i ústnych prednesoch na pojednávaní, na ktoré vôbec v napadnutom rozsudku nereagoval. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie mal v rozhodnutí v rámci presvedčivého odôvodnenia venovať argumentom oboch strán, ktoré argumenty zopakovali aj v odvolacom konaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemôže argumentáciu strany odmietnuť ako nesprávnu, ale jeho povinnosťou je tiež uviesť v čom jej nesprávnosť spočíva. Argumenty súdu musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Konštatovanie súdu, že argumenty strany sú nesprávne alebo irelevantné bez toho, aby uviedol, prečo ich považuje za nesprávne a irelevantné, možno považovať za nedostatočné odôvodnenie.

16. Odôvodnenie rozsudku má byť stručné, jasné a výstižné, súd musí potrebné údaje, hodnotenia a závery o rozhodných skutočnostiach formulovať vlastnými slovami s prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci, a to najmä na obsah dokazovania, zložitost' zisťovania skutkového stavu, návrhy strán na dokazovania, čo v odôvodnení preskúmaného rozsudku v spojení s opravným uznesením absentuje. Napadnutý rozsudok nenapĺňa požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti a závery prijaté súdom prvej inštancie dostatočne nerezultujú z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Za týchto okolností rozsudok súdu prvej inštancie nie je v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil ústavne prijateľným spôsobom, odňal stranám možnosť konať pred súdom a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, ako už bolo konštatované vyššie a nemožno tento nedostatok napraviť v odvolacom konaní.

17. Pozornosti odvolacieho súdu neunikla ani chyba v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku, keď súd prvej inštancie v záhlaví uviedol nesprávny predmet konania o zaplatenie 3.583,42 eur s príslušenstvom, hoci na pojednávaní konanom dňa 14.1.2019 bola pripustená zmena žaloby o zaplatenie 4.027,39 eur s príslušenstvom.

18. Uvedené nedostatky odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý súd prvej inštancie dostatočným spôsobom neodôvodnil zvolený spôsob rozhodnutia v prejednávanej veci, viedli k nesplneniu požiadavky obsiahnutej v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku na riadne odôvodnenie napadnutého rozsudku, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva strán na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie tým, že svoje rozhodnutie neodôvodnil vo vzťahu k preukázanému skutkovému stavu, nedal odpoveď na opodstatnenie svojho postupu, na základe ktorého žalobe v celom rozsahu vyhovel. Len dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie môže zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne rozhodnutie a náležité odôvodnené rozhodnutie napĺňa ústavné kritéria vyplývajúce preň z Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

19. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

20. Vychádzajúc zo základného práva na prístup k súdnej ochrane je potrebné zdôrazniť, že nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť (tiež označovaná ako zmätočnosť) súdneho rozhodnutia, musí byť v opravnom konaní napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku); konvalidácia tohto nedostatku (zmätočného rozhodnutia) súdom vyššej inštancie neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy tiež pre zachovanie princípu dvojinstančnosti. Tomu zodpovedá aj znenie ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku), ani na jeho zrušenie

(§ 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Pokiaľ existujú dôvody pre zrušenie (kasáciu) rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť. Žiada sa dodať vo vzťahu k odvolacej námietke o nesprávnom právnom posúdení veci, že u nepreskúmateľného rozhodnutia nemožno hodnotiť správnosť relevantných právnych otázok, ani vady prvoinštančného konania, preto bolo nutné tento rozsudok v spojení s opravným uznesením zrušiť a otvoriť súdu prvej inštancie procesný priestor pre vydanie nového rozhodnutia, ktoré nebude postihnuté zmieneným deficitom. Rovnako nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že nahrádzanie faktickej pasivity súdu prvej inštancie v uvedenom smere činnosťou odvolacieho súdu neprichádza do úvahy, nakoľko úlohou odvolacieho súdu je prieskum správnosti rozhodnutí súdu prvej inštancie s prípadným menej náročným doplnením alebo zopakovaním dokazovania, čo vylučovalo prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu s konečnou platnosťou.

21. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku), bude opätovne vec prejednať, znova posúdiť žalobou uplatnené nároky vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty odvolateľa, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť. Odvolací súd upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie na to, že obe strany vo svojich podaniach vrátane odvolania a vyjadrenia k odvolaniu predostreli rozsiahlu právnu argumentáciu vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a k plynutiu premlčacích dôb pri bezdôvodnom obohatení (podporenú aj judikatúrou o týchto otázkach), s ktorými argumentmi sa musí súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vysporiadať.

22. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

23. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).